

Veres Zoltán.

(Szenté László gyászbeszéde a ravatalnál.)

Elhoztuk koporsóhoz Veres Zoltán egy fekete-szénporos munkáskerület, egy szentől fekete város könnyes fehér lelkét!

Elhoztuk utolsó meleg bucsukézsorítását annak a népnek, melynek a Te hosszú gyótródásod alatt, annyiszor szállott betegágyadhoz hálás jó kívánságokkal minden szeretete.

Az a kerület küldte el hozzád velünk utolsó istenhözadását, melynek valláskülönbség nélkül, összes templomaiban hő ima szállt betegséged alatt a kegyelem Istenéhez, hogy mentsen meg Téged, hogy tartsa meg a Te jó szívedet, annak a szegény népnek, melynek sorsán annyi szeretettel munkálkodtál!

A Te koporsódnál, kedves Zoltán méltán idézhetem nagy Rákócziúrnak a szécsényi országgyűléshez intézett szavait: „Törődjétek a szegénységgel, mert a szegénység végső jankálása nagy veszedelem a Hazára!”

Hazádnak szolgáltál Te, a sze-

génységgel törődve, minden szeretettel, mint a mi járásunknak 14 éven át erős kezű, de mindenkitől szeretett, melegsivű főszolgabírája, Hazádnak szolgáltál kint a harctereken, mint vitéz magyar huszár, Hazádnak szolgáltál, mint a mi kerületünknek országgyűlési képviselője, ki egyformán voltál képviselője gazdagnak, szegénynek, bármely templomban is imádták Istenét és akármely párt zászlaja alatt hirdette is politikai hitvallását!

Mélyen tisztelt Gyászoló Gyülekezet!

Mikor szemfedő borul a testre, akkor lepel hull le a lélekről! S hogyha a lélek nagy hitnek és nagy szeretetnek vonásait hordozta magán, akkor az a temetés voltaképpen ünnep, hiszen szobor, azaz lélekteleplezés!

Akkor a koporsó szent látomásnak, vízióknak a helye, ahol látni kezdjük azt, akit eddig csak néztünk!

A Te koporsódban, kedves

Zoltán, mi mindnyájan különböző világnézetek hívei, különféle, sokféle társadalmi, kulturális, gazdasági, ipari munkának képviselői, valljuk be, víziót látunk. Látjuk a lacies hominist, egy igazi, egész embernek, férfinak arcúlatát!

Mert Veres Zoltán egész ember volt és lelke volt!

Elbucsuzunk koporsódtól, de nem bucsuzunk el lelkedről! És hogyha könny remeg is a szemünkben, de gyászuunkat, fájdalomunkat

a Te emléked, a Te szereteted emléke hordozza!

Adjon az Isten nyugalmat Neked, ki annyit szenvedtél! Mi pedig szeretni fogjuk azt, amit Te szeretted és küzdeni fogunk azért, amiért Te küzdöttél, hogy munkádnak folytatói legyünk Irántad való szeretetből is!

Kérjük az Istent és reméljük, hogy szívében élsz. Igérjük Neked, hogy szívünkben élsz s hogy ott temetés nem lesz, temetni Téged ott nem fogunk soha!

Szell József m. kir. belügy-miniszter elvállalta a képviselőjelöltséget.

Választókerületünk 300 tagú küldöttsége a parlamentben.

Szerdán d. u. negyed 5-kor a képviselőház főbejárata előtt a Rákóczi szobor körül együtt volt már a hatalmas tábor, amely a déli nagy temetés után dr. Förster Kálmán polgármester, Róth Flóris b. ú. főtanácsos, és dr. Matyasovszky Camill járási főszolgabíró vezetésével, az elárvult kerület képviselőjelöltségét ment felajánlani a belügyminiszternek.

A választókerületet hosszú évtizedek óta hűséges szeretet köti össze dr. Sztranyavszky Sándor képviselőházi elnökkel, vármegyénk volt főispánjával és volt országgyűlési képviselőnkkel, aki amikor más kerület képviselője lett, igaz barátságának zálogaként a megboldogult Veres Zoltánt ajánlotta utódául és aki most is segítségére sietett e fontos és sok bajjal küzdő hatalmas választókerületnek, hogy képviselőjét úgy választhassa, meg, hogy a szeretetnek se kelljen megszakadnia és a kerület érdekei is meg legyenek védve.

A nagy küldöttséget különös megtiszteltetés érte, amikor a képviselőház elnökének rendelkezéséből vitéz Gyarmaty Mihály főterembiztos a parlament főkapuját megnyitva a kupolacsarnokba vezette azt.

A magyar képviselőház világhírű szépségét éppen egy idegen nemzetiségű nagy csoport csodálta, amikor a kupolacsarnokba a küldöttség, amely körben elhelyezkedve várta a minisztert.

Nemsokára kigyultak a csillárok s háromnegyed 5 órakor főispánunk, alispánunk és Ivády Béla kíséretében megjelent a belügyminiszter nagy eljenzések közepette, akit Róth Flóris bányügyi főtanácsos a Nemzeti Egység salgótarjáni kerületének elnöke köszöntött és kért föl a képviselőjelöltség elfogadására. A nagy tapsal fogadott beszéd után a belügyminiszter az alábbi meleg szavakkal válaszolt:

— Még mindig annak a szomorú, de egyuttal lélekemelő gyászünnepeknak, a délelőtti végletességadásnak fatéma alatt állok, amelyen valóságos, hatalmas érzéssel éreztem a szeretetnek, a megbecsülésnek, a polgári tisztességadásnak

olyan kedves, szép tanujelét, ami ritkán fordul elő. Láttam azt, hogy e kerület lakossága megbecsüléssel, barátsággal, elismeréssel viseltetett az iránt az érdekes férfiu iránt, aki nemcsak a kerületnek, hanem a képviselőháznak és a magyar politikai közéletnek nagy veszteségére elhunyt.

— Ez magában olyan érzelmi kapcsolatot köztünk és köztem, ami rám nézve érzelmi szempontból is kíváncsossá teszi ezt a politikai szempontból is kíváncsossá megfigyelést, amelyet Önök felajánlottak. Nőgrád vármegyében igen sok régi jóbarátom, sőt rokonságom is van.

— Mindezeknél fogva köszönettel veszem e kitüntetésnek nevezhető megtiszteltetést s remélem, hogy közös munkával sikerül majd nemcsak pártunk zászlaját diadalra vinni, hanem közös munkálkodásunk Salgótarján városának, a kerületnek, de az egész országnak is hasznára lesz.

Tomboló taps és éljenzés fogadta a szívhöz szóló szavakat, majd a polgármester bemutatta a küldöttség tagjait a miniszternek, aki úgy a küldöttség tagjaival, mint később fogadószobájában társadalmunk vezető egyéniségeivel sokáig elbeszélgetett városunk és vidékünk dolgairól, bajairól, kívánságairól.

Bizakodó lélekkel tavozott a palóc vidék népes küldöttsége a magyar parlament hitet, erőt, kultúrát hirdető monumentális épületéből s ráesett tekintetével Rákóczi, Kossuth, Andrássy hatalmas szobraira, melyeknek köve és érce is a magyar feltámadás mindent felperzselő tüzeit sugározták rája.

E pillanatban megértettük, hogy miért rombolják le epigon szomszédaink az elrablott területeken levő szobrainkat.

A nagy küldöttség tagjai szétvitték a június második nap két nagy eseményének kegyeletes és reményteljes hírét a választókerületben, amely lelkesen készült a Salgótarjánban június 6-án vasárnap d. u. fél 5 órakor és a járásban 13-án tartandó programbeszédre.

Szinészeink és a közönség.

Mikor e sorokat rogom, színészeink — Deák Lőrinc kiváló szintársulata — már közel két küzdelmes hétre tekinthetnek vissza. Nagy reményekkel és ezekhez mért nagy szellemi, esztétikai és technikai felkészültséggel jöttek városunkba, abba a városba, melyről azt tudták, hogy sok vidéki nagyvárost megsegényítő, igen nagyszámu műértő és egyben műpártoló közönsége van. A szintársulat ehhez a nagyszámu műértéshez és műpártoláshoz rendezkedett be, műsorát is ezekhez az arányokhoz szabta s mi, akik láttuk néhány előadásukat, igaz lélekkel állíthatjuk azt is, hogy amit adtak ömagukból, az szintárszta művészet volt s valóban műértő közönségnek volt szánva. Ők megadták tehát a városnak azt, amit tőlük a város műértő közönsége elvart, de viszonzásul nem kapták a várostól azt a nagyszámu legműveltebb és ugyanakkor talán a legtehetősebbnek is mondható közönséget, amelyre joggal számíthattak és számítottak. Az első bemutatókat — amint ők magukat vigasztalták — „elmosták” a zivataros esők, de a további estéken valódi „színházba csábító” időjárás volt s a legműveltebb réteg nagyrésze továbbra is távolmaradt.

A magyar nemzeti mai súlyos válságában a színművészet pártolása — különösen a vidéken — nemcsak szórakozás, hanem nemzeti kultúránk fenntartásának feladata is. Nem lehet megelégedni azzal, hogy legjobb esetben „teltház” van, hanem latolgatni kell azt is, hogy kikkel telt meg. Művelt, magasigényű közönséggel szemben a színház is nyomban fokozott kötelezettségeket érez s fokozódik a bátorsága is a vállalkozásban, olyan műsor megteremtésében s minél odaadóbb szolgáltatásban, amely eleve is megértésre s visszhangra számíthat. Jóközönségtől látogatott színháznak becsapások és tehetőségüket kibányászni hajlandók a színészei is. A színész szeret a közönség kedvében járni; ha a közönség kedve kívánságok és olcsó fogások felé hajlik, a színész hamar elcsúszul. (Lásd a legutóbbi évek Radó-féle eszenyáit.) — Engem a tenyerűkön

hordoznak, — így kérkedik manapság nem egy színpadai nagyság s azzal számot sem vet, vajon csakugyan olyan nagy dicsőség-e bármiféle tenyereken hordoztatni.

Riedl Frigyes esztétikus és történetirő valamelyik munkájában előfordul axióma jut ilyenkor eszembe: „Mindenkori olyan Velencét kap, amint megérdemel.” Amilyen műveltséggel lép be a közönség a színházba, olyan színház várja. Könyvet is csak úgy élvezhetünk igazában, ha megítéléséhez nem csupán annyi áll rendelkezésünkre, amennyit éppen abból az egy könyvből tanultunk. A színház munkáját sem mérhetjük meg az esetleges műsorán s annak éppen elbékítő társulatjának színpadon való megjelenésével és művelődési szomszág nélkül. Aki pedig a magyar színművészet sorsát igazán szíven viseli, az multjának és feladatainak alapos ismeretével és magasabb színházi kultúrával lép be a nézőtérre, amit bizony a ruhatárban, vagy a pénztárban jegy és színlap módjára hevenyében nem lehet megváltani.

Ezért a magasabb eszményiségért lenne kötelessége a művelt, magasigényű közönségnek a színház és ismétlem — különösen a vidéki színház — látogatása, hogy azt emelje, ez által közvetve részt kérjen annak irányításában, amit aztán így adna tovább a színház a népművelésnek. Mindig az lebegjen lelki szemünk előtt, hogy súlyos helyzetünkben csak az menthet meg bennünket, ha felfizdik az emberiség köztudatába az a meggyőződés, hogy Európa keletén az emberi művelődés nagy munkájában nélkülözhetetlen munkások vagyunk s hogy kidülésünk esetén az emberi kultúra fog pótolhatatlan veszteséget szenvedni. Városunk és vidékünk nagyszámu művelt közönségében eddig mindenkor példásan élt a jövőbe vetett hit, az akarat, az erő és áldozatkészség, hogy a mi szerencsétlen nemzedékünk egy jobb jövőbe éljen, mintse a magyar művelődést. Hiszem, hogy ez vonatkozott a magyar színművészetre és a színtudalomra is!

(—ny.)

A külügyi expose.

Ha az újságolvasó ember a napilapok külpolitikai rovatát böngészi, különösen az utóbbi években, állandóan olyan érzése van, hogy egy bozótban jár, amelyből a kivezető utat nem látja, vagy érezheti azt is, hogy valami átláthatatlan köd folyja körül, amelyben nem látja még azt sem, hová lép. Talán még a hivatalos külpolitikuskok is úgy tapogatóztak pár évtel ezelőtt, mint a szakadékos,

hófúvásos hegyi ösvényre vetődött kis hegyi lovak, amelyek előbb mindég óvatossan kitapogatták, hogy szilárd-e vajjon a talaj a lábuk alatt, nincs-e hóval befűtött szakadék, vagy ösközetétől elvált sziklarög előttük, amikre való ráhajlás pusztulást jelenthet számukra épp úgy, mint a hátukon csomagolt máhára nézve.

Ma már oszlik a köd, ritkul a bozót, amart kezd áttörni az igazság napja,

emert irtja az avatott kéz munkája. Ma már mi, külpolitikai laikusok is látunk egyet-mást a jelenből s könnyebb szívvel nézünk a jövő elé. Ma már ki merik mondani az igazságot ország-világ számára. Ezek a tények világítanak ki külügyminiszterünk költségvetési beszédéből. Néhány elszigetelt kérdésnek a formalitások kedvéért és néhány képviselő részéről való kurta érintése után az egész európai konglomeratumot kiemelve beszédben boncolta elemeire minden értelmes újságolvasó ember előtt azt a helyzetet, amiben ma csonka Hazánk leledzik európai vonatkozásban. Következtetéseiben már keveset mond, de abból is sokat lehet érteni: nem keressük a barcot, de most már tudjuk állni, vannak kikötéseink, amelyek előzetes teljesítése előtt tárgyalásba sem bocsátkozunk, tárgyalásainkban csak addig megyünk el, míg azok menete összhangban van a római és azt követő pótegyezményekkel. Tudjuk jól, hogy ezeknek a jegyzőkönyveknek döntéseire való csatlakozás módjában áll bármely államnak, természetesen elsősorban a Duna völgyében települt népeknek, az u. n. középeurópai államkomplexumnak. Minket legközvetlenebbül az u. n. kisántant magatartása érdekel. Ezek az államok a római jegyzőkönyvek aláírása után igen különböző viszhangot adtak az első közös értekezletükig, akkor azonban egyöntetűen az érdekezésségük, a közös cselekvés és minden középeurópai kérdésben való szoros együttműködés melódiait fújták, már kissé halkabban, mint azelőtt, már nem igen tárgyaltak megszállásról, gazdasági blokádról, stb.-ről.

Tempora mutantur és úgy látszik, ezzel a széljárás is megváltozott. Mit is mondott a külügyminiszter: „Remélem, a kisántant nem vesztí el teljesen a szemérmekét, nem fogja sokáig folytatni a harcot a természetes és senki által meg nem állítható fejlődés ellen s nem kényszerít bennünket egy oly irányzatba, melynek követésétől, — annak ellenére, hogy sem jogi, sem erkölcsi akadályai nem voltak, — eddig következetesen tartózkodtunk. De abban az esetben, ha nem akarja lehetővé tenni a vele való együttműködést, nélküle leszünk kénytelenek az eddig bevált uton tovább haladni.” Majd később: „Álláspontunk erőssége főleg abban rejlik, hogy a fennálló szerződéseken alapul és hogy teljesen tisztában vagyunk azzal, hogy évek hosszú során át folyó harc és magyarellenes uszítás után” — mely a kisántant államokban ugyszólván féktelenül folyt, sőt most is folyik, — egy oly kérdéssel állunk szemben, — mely ha egyáltalán, úgy csak hosszú és viszontagságos tárgyalás után vihető dűlőre. Megnyugtatóm a t. Házat, hogy az ezekhez szükséges szívóssággal és türelemmel tökéletesen fel vagyunk vértézve.”

Szokatlanul férfias hang ez és komoly figyelmeztetés környező szomszédainkhoz egy felelős politikus szájából, — aki minden szavának lemeri előbb a nemzetközi súlyát és rendszerint mindig kevesebbet mond, mint amit tenni tud. Emlékezzünk csak vissza boldogult Apponyink genfi harcára, milyen helyeslőleg bólongattak a magas areópág simanyelvű, de leglőbbször szőrvészivű diplomaták, amikor vagy az elszakított véreinkért, de igen gyakran a saját pusztító életünkért kellett harcolnia hosszú, nehéz esztendőkön keresztül, amikor ezek a simamodoru, mosolygós udvarias urak sandvich eszegetés, vagy pezsgőszürcsölés közben csevegtek előttünk zárt ajtó mögött arról, hogy megszáljanak bennünket s belénkfojtsák azt a maradék életet, amit a győztes nagyhatalmak, — megsohkalva már a kis matalócok nagy étvágát, — meghagytak ennek a köröskörül vérző országcsónoknak a fennmaradására.

Világosan beszélt a külügyminiszter, nem minket biztatott, de szomszédainkat figyelmeztette, közvetlenül felhívta őket, nem a népszövetségben, nem a lezserelési, nem a kisebbségi bizottságon keresztül, hanem közvetlenül. Mégis mennyi eltemetett remény kezd újra rügyezni, hogy erősödik a türelmünk, bizalmunk, hogy egyszer mégis csak visszaküldjük magunkat arra az oromra, ahonnan ezelőtt tízenyolc esztendővel egy bódult pillanat alatt lebuktunk.

Tehát tárgyalunk velük, ha előbb feltétel nélkül eleget tesznek a kikötéseinknek: suverenitásunk maradvékta-
lan elismerése és kisebbségeknek a bé-

keszerződés, valamint a népszövetségi pactum szellemében való kezelése. A rossz békének a végrehajtását követeljük, semmi más egyelőre tárgyalási előfeltételként. Milyen rossz lehet ez a béke, ha erről nemcsak nekünk, de úgy érzik, hogy nekik is tárgyalni kell. Mert úgy érzik.

Sajnos, sem szomszédaink, sem távolabb, — ez idő szerint még jobbra ellentétes állásponton levő volt ellenségeink sajtójából nem sok visszhang szállt felénk a külügyi exposéra. Lehet, hogy a spanyol polgárháborúnak újabb fázisa, amelyik a Deutschland német cirkálóinak a bombázásában kulminál és súlyos complicitoval fenyeget, előli egyelőre ezt a viszhangot, azonban közvetlen szomszédunk, amelyik kitűnő szimattal rendelkezik és szócsöve kérve, vagy kéretlenül a másik kettőnek is megszólalt s a következőket lancirozta: „Prága máj. 29. Inf.) Kánya külügyminiszter legutóbbi nagy külpolitikai exposéja a cseh fővárosban is jó benyomást keltett. Beavatott körökben azt mondják, hogy ha vannak is a beszédnek oly részei, amelyekkel Prága nem ért egyet, általánosságban mégis elismeréssel kell adózni okjaitésének. Ami a beszédnek a középeurópai együttműködésre vonatkozó részeit illeti, megállapítják, hogy a magyar külügyminiszternek a kérdéssről mondott szavai semmi esetre sem akadályozzák a dunai államok együttműködésének további kiépítését.” Ez bizony elég dodonai válasz. Hogy egyes részei nem tetszenek, azt könnyen el lehet hinni, nehéző azonban elhinni, hogy ilyen beszédre nem kezdtek a kardjukat csörgetni. A cseheknek kitűnő szimatjuk van. Ezzel szerették mostani birodalmukat, úgy látszik most ezzel szeretnék megtartani. Prága szimatol Belgrád és Bukarest felé is, már bizonyosan többet kiszimatolt, mint amit mi ez idő szerint tudunk, ezt sejtem a fentidézett dodonai válaszból, amely egyformán lehet részünkre csalétek, többi szomszédunk barátai felé pedig fenye-

Veres Zoltán képviselőnk temetése.

Vasárnap (30-án) kelt szárnyra a szomorú hír: Veres Zoltán haldoklik...! Mindenki ezt mondta mindenkinek!

A 14 hétig tartó gyötrelmes betegség mégis legyűrte az erős és másokért élő nemes szívet, amely hétfőn délben fél 2-kor örökre megállt.

Futótűzként terjedt el a hír, siró hölgyek, férfiak adták szájról-szájra és temetésre készülődött a város és járás.

A városházán és a főszolgabírói hivatalban megtörténtek az irányító intézkedések és szerdán reggel 3/4 órakor a vonatkozó csatolt külön kocsikban több mint 300 ember, köztük lapujtók és homokterenyek festői palócruhás lányok, buzavirágos-margarétás koszorúkkal, egyszerű munkások, gazdák és intelligencia dr. Förster Kálmán polgármester és dr. Matyasovszky Camill jár. főszolgabíró vezetésével indult Budapestre a temetésre.

Délben fél 1 órakor a Kerepesi-úti temető főbejáratánál gyülekezett nemcsak a város és vidék óriási küldöttsége, hanem a fővárosba szakadt polgártársaink is ott voltak.

Megindult a nagy feltűnést keltő színes csoport a ravatalozó felé, közben autókban érkezett több küldöttség, jóbarát, ismerős, bajtárs stb. Elsők között egy hatalmas autón dr. Sztranyavszky Sándor képviselőházi elnök a Ház képviselőtársaságának jött Széll József belügyminiszterrel és Szecsey Ernő ny. főszolgabíró-titkárral. Ott láttuk dr. Chorin Ferencet a S. K. B. Rt. elnökét, dr. Tahy László ny. államtitkár, Ivády Bélát a Nep. országos elnökét, dr. Söldös Béla főispánt, dr. Baross József alispánt, dr. Paczolay Zoltán várm. főügyest, Zoltán Frigyes közp. igazgatót stb. stb.

A ravatalozó épület középső hatalmas terme előtt két kandelábar lángját csapkodja a szél, bent gyertyák és virágok tengerében fekete ébenfa koporsóban pihen szegény, sokat szenvedett Veres Zoltán. A művésziesen és megrendítően szép ravatal mellett a vármegyei hajduk meggyászolják őrsége áll, majd távolabb az őz és zokogó édesapja és család ül mély gyászban. A tömeg

getés, hogy ha külön utakon akarnak járni, Prága fog velünk leg hamarabb kibékülni. Az a matalócpolitika, amit ez a három állam az imperium átvételekor bevezetett s azóta több kevesebb változással máig is fentart, a külügyminiszter exposéjában megkapta a maga megérdemelt bírálatát. Ismerjük azonban mind a három népfaját, igen sokan saját bőrünkön tapasztaltuk meg a liberalizmusukat és demokratizmusukat, megismerhetjük cselekményeikből és szavaikból, ezek ellentételeiből szavahihetőségüket, azért csak beletapogatni a jövőbe s kihámozni abból a nekünk használható értékeket. Ez a külügyminiszterünk dolga, ez valóban türelemjáték lesz. Mi pedig többi magyarok feszülten fogjuk figyelni, hogy szakadozik-e már az az abroncs, amelyikbe bennünket ezek nagyhatalmi asszisztencia mellett beszorítottak. De dolgozunk is kell azon, hogy a nemzet, a fajta expansiv ereje teljesen kifejlődjék, először, hogy a nemzet egészen talpra álljon: fel kell emelni a niniszteleneknek, a munkanélkülieknek tömegeit olyan életszintre, amelyben csendes megelégedettséggel őrzik a fészket a gyűjti az erőt, amely külső elismerés nélkül is tényleges valósággá teszi az egyenjogúságot, a suverenitást és amely a csonka öködbe szorult is megfelelő nyomatekkel kész a kézfogásra, de szükség esetén rá tud vágni a tárgyaló asztalra, esetleg a becsületes ellenfél aláarcába bujt haramia fejére is.

Nekünk nincs mit elalkudnunk, minket alaposan kifosztottak, félholtá nyomorítottak, darabokra téptek, a nemzet, a fajta azonban nem földrajzi fogalom, az néha szétszórta is világhatalmat jelenthet, ha egyedeiben erős és érzi az összetartozást fajtájából. — Mi világ-hatalomra nem vagyunk, de vagyunk elkészítőt véreink után, azokat pedig csak akkor szerezhettük vissza, ha az országcsónkon is általánosan olyan életszínvonalat érünk el, amelyik különb annál, amiben ők élnek.

bullámszik, jönnek egy bucsupillantásra és mennek ki könnyes szemekkel.

Oly nagy a gyászoló közönség száma, hogy a terembe nem fér s ezért pillanatok alatt kihozzák a koporsót a tágas térre, frontharcos-cimeres nemzeti színű selyem lepellet borítja le s Kovács Sándor ev. püspök dr. Csengődy Lajos, Limbacher Zoltán és Kirchner Rezső lelkészek segítségével megkezdik a temetési szertartást. Felzendül és szívbe markol egy férfi kórus ajkán a gyászdal: Hazavágyom... Ezután Kovács Sándor püspök bucsuztatja azt a férfit, aki hozzatartozott életünkhöz, aki nélkül az életet elképzelni sem tudjuk, aki a közpályát oltárnak tartotta, amelyre lelkének legszebb ajándékait hordta: a szeretetet és áldozatosságot... és mindezt a köztért, embertestvéreikért, városért, faluért, a magyar hazáért... A meggyőzött test meghalt ugyan, de a lélek tovább él a feléje sugárzó nagy szeretetben és utmutató példaadásokban.

A püspök felemelő szavai után a férfi kórus: Krisztus Te vagy életem... c. gyászda fejezte be az egyházi szertartást.

A képviselőház alelnöke Tahy László bucsuzott ezután a Ház elnöksége és képviselők nevében a fáradságtalan munkatársától, a Ház jegyzőjétől, a jóbaráttól, akit 20 évi közigazgatási pályája után egyhangú szeretettel küldött a választókerület az ország házába.

Paczolay Zoltán kormányfőtanácsos vm. főügyész az Ipoly völgyének, Nógrád vármegye tisztikarának, hivatalainak, a kartársaknak nevében bucsuztatja a mindenkor lovaság, áldozatkész és nemes lelkű hivataltársát, jóbarátot, akinek működése nem merült ki a rideg akták sablonos intézésében, akinek legfőbb törekvése és boldogsága mások könnyeinek letörése volt. Beszédét megilletődött hangon így fejezte be: Jóságos, édes barátunk Zoltán, Isten Vele, a viszontlátásig!

A választókerület közönségének nevében ezután Szenté László kormánytanácsos igazgató bucsuzott, akinek beszédét, mint a kerület 12,000 választójá-

nak mélyeséges és őszinte megnyilvánulását, lapunk vezető helyén hozzuk. A nagyhatalmú beszéd utolsó szavai Szenté László könnyeiben halkultak el s a nagy küldöttség sok résztvevője fájdalmas szívvél siratta Veres Zoltánt, akinek egyénisége fogalomná lett népünk lelkében.

Befejező beszédében a volt 15-ös huszárezred tisztikara bucsuzott fardai Veres Zoltántól, mint a világháború kitűnő katonájától, az emléklapos huszárszázadostól.

A temetés végetért, zárt autóbá helyezték a koporsót, ugyancsak gyászautók vitték a tengersok koszorút és virágot, majd a család és rokonság autóbá következett s végleges nyugalóhelyére Ecsédre, a családi birtokra vitték el mindnyájunk jó emberét és kedves barátját Veres Zoltánt, akinek koporsóját dr. Csengődy Lajos ev. lelkész imája és áldása kísérte a sirba.

Nyugodjék békében!

Hírek és különfélek

JUNIUS 4.

Az ezeréves magyar vihar egyik legsötétebb napja. A trianoni hóhérbéke aldirásának, gyalázatunk megpecsételése-nek, megrablásunk, megcsontolásunk szörnyű elismerésének napja. Álljunk meg egy pillanatra s emlékezzünk! Idézzük magunk elé a szörnyű mézárklást s ismételjük meg a megbosszulás esküjét!

Tegyük magunk elé Nagy-Magyarország térképét. Nézzük a Kárpátok nagy-szerű ívét, amint körülöleli északon, keleten és délen a drága magyar földet. Nézzük a gyönyörű négy folyót, amint szorgalmasan összegyűjtik a hegyek-völgyek vizét, hogy a végén egy mederben hömpölyögtesse kelet felé. És olvassuk el megszállott városaink, községeink neveit. Mennyi kincs, mennyi szépség, mennyi érték! Mennyi harc, mennyi dicsőség, mennyi emlék, mennyi magyar munka gyümölcse!

És nézzük azt a fekete vonalat, amit Trianonban a magyar térképre rárajzoltak. 32,141 négyzetkilométert raboltak el gyilkos szándékkal s 13,207,000 lakost szakítottak el az anyaföldtől. Földünk 71 s népességünk 63 százaléktól fosztottak meg bennünket. Vajon jutottak-e eszünkbe csak egy perc-re ezek a számok tegnap, június 4-én? Eszünkbe jutott-e, hogy azóta is mi mindent pusztítottak el mindabból, amit nemzetünk hosszú századok során alkotott, teremelt s mint magyar értéket és erősséget összegyűjtött? Gondoltunk-e vajon arra, hogy nemzeti kincsek, intézmények és emlékek tömege már tizenkilenc esztendő óta nem a magyar életet, nem a magyar kultúrát szolgálják, hanem a bennök összegyűjtött erőt a darva, telhetetlen, kapzsi ellenségek az ott élő magyar testvéreink elnyomására, pusztítására használják fel?

Ha tegnap mindez nem jutott eszünkbe, akkor gondoljunk rá ma, holnap. Vessük be ezeket a számokat, ezeket a veszteségeket emlékeztetünkbe olyan mélyen, hogy egészék lelkünket s állandóan érezzük sajnáukat. De ne engedjük meg, hogy e borzasztó gonoszsg elköpélése után megszálja lelkünket a remület s a kishitűség, hanem csak azért is, a magyar élni akarás s az az erős hit, hogy ez a gonoszsg önmagában hordja halálos betegségét.

Június negyedikének sötét emléke erősítsa meg bennünk a magyar öntudatot, a magyar hitet, a magyar öntudatot, fokozza bennünk a tettekre-kész-séget és erős elhatározást a végső leszámolásra! (—any.)

Házasság. Almási Terka, Almási Ignác bánya-intéző bájos leánya és Singer Miklós váci magántisztviselő holnap vasárnap esküdnek egymásnak örökké-séget Budapesten, a Csáki-utcai ltr. templomban.

Mint értesülünk a belügyminiszterrel szemben ellenjelöltet sem a kisgazdák, sem a kereszténypárt, sem a szociáldemokraták nem állítanak.

A helyi gimnáziumban a szóbeli érettségi vizsgálatok 7, 8, 9-én lesznek. Érettségi biztostként Farkas István a bgyarmati gimnázium igazgatója szerepel.

Kormányzói kitüntetés átadása a bányánál.

Folyó hó 21-én délelőtt adta át Dr. Söldos Béla főispán megbízásából Dr. Förster Kálmán m. kir. kormányfőtanácsos, polgármester, az V. oszt. magyar érdemérmét Ida Juhász Istvánnak a bányagazgatóság tanácstermében. A lélekemelő ünnepélyen megjelentek Dr. Förster Kálmán polgármesteren kívül Dr. Holics Endre min. tanácsos, a bányahatóság képviselőjében, Dr. Figus Béla városi főjegyző a város képviselőjében, a Salgótarjáni Köszönbánya R. T. részéről Róth Flóris m. kir. bányauügyi főtanácsos, Bérczi Sándor bányauügyi tanácsos, valamint a bányatisztikar nagyszámú, továbbá a bányaség- és altisztikar képviselője és az ünnepelt felnőtt gyermekei és nagyszámú unokái. Az ünnepély a Magyar Hísekegy elmondásával vette kezdetét, utána Dr. Förster Kálmán polgármester keresetlen, szívhez szóló szavakkal méltatta Ida Juhász István érdemeit, majd mellé tüzte a Kormányzó ur által adományozott ezüst érdemérmét. Utána Róth Flóris m. kir. bányauügyi főtanácsos, bányagazgató emelkedett szólásra s meleg, szociális érzéstől átfutott beszédében kiemelte, hogy „az ünnepelt Juhász bácsi 74. életévét tölti be és 50 esztendője áll a bányasolgálatában. Ezt a hosszú szolgálattal mint bányász kezdte meg és teljes 27 évet töltött el mint vágár a föld mélyében. A nehéz munkától félig megroka-

kanva 1914.-ben külszíni beosztást nyert.

Egyéniségét általában a szorgalom, pontoság és szolgálatkészség jellemezte. Ezek a tulajdonságok tűnhetek fel Sztranyavszky Sándor képviselőházi elnök Önmagméltságának is, akinek Juhász bácsi egyénisége annyira megtetszett, hogy érdemei megjutalmazására irányuló akciót ő indította meg. A kormányzó ur Öméltsága az illetékes hatóságok előterjesztésére Juhász bácsit oly szép kitüntetésben részesítette, melyet eddig Öméltsága csak a munkaemberek legkiválóbbjainak szokott adományozni. Majd őszinte szívből gratulált a kitüntetésnek s kívánta, hogy a kitüntetést még évek hosszú során élvezhesse nemcsak a maga hanem most is betegen fekvő feleségének, gyermekeinek és unokáinak öröme. Végül a társulat és külön a maga ajándékát nyújtottu át az ünnepeltnek két borítékban. Az ünnepelt a meghatottságtól elcsukló hangon mondott köszönetet a kitüntetésért és annak felejtetetlen emlékezetes átadásáért, kit azután a jelenlévők egyenként jókívánataikkal halmoztak el. Utána Róth Flóris főtanácsos a bányakaszinóban villásreggelivel vendégelte meg az ünnepély öszszes résztvevőit. Az ünnepélyes átadás alkalmából táviratilag üdvözlöttek Sztranyavszky Sándor képviselőházi elnök, Önmagméltségét.

A Szent Erzsébet Róm. Kat. Nőegylet népiünnepélyét június hó 6-án a Liget vendéglőben megtartja.

Szentévi zárandoklat Szentkútra. Szent István Eucharistikus év megnyitására Salgótarján mindkét plebánia hívei közösen Szentkútra zárandokolnak. Ez alkalommal külön vonat indul 75 százalékos kedvezménnyel. Jelenkezni mindkét plebánián lehet. Utiköltség oda-vissza 64 fillér.

Magyar Testvérek! Június hó 6-án, vasárnap d. u. fél 5 órakor a Főtéren (rosszidő esetén az Ipartestület székházában) tartja programbeszédét Széll József m. kir. belügyminiszter, a Nemzeti Egység salgótarjáni választókerületének hivatalos képviselőjelöltje. A programbeszédre a választókerület tisztelt közönségét van szerencsém meghívni. Salgótarján 1937. évi június hó. Róth Flóris a Nemzeti Egység kerületi elnöke.

A Csanádi püspök a Szentkúti kegyhelyen. 1500 hívővel jöttek a Csanádi egyházmegyéből 3 ker. papsága Szentkúti kegyhelyre. A lelki kegyelmekben gazdag búcsújárás felejthetetlen emléket hagyott az ország másik részéről ide fázadozott búcsú hívek lelkében. Különös-képpen meg kell említeni, hogy már harmadik esztendeje tartanak a Csanád egyházmegye hívek itt e szent helyen zárt lelkigyakorlatot ilyen alkalommal. Ez idén a lelkigyakorlatokat Dr. Halász Pál Szegei városi plebánus vezette. A híveknek lelki örömeit fokozta, hogy a lelki gyakorlat végén a Főpásztor, Dr. Glattfelder Gyula Csanádi püspök is ellátogatott a Szenthelyre. A hívekhez külön szentbeszédet intézett és tőpapi misét végzett, Szentéves Körmenettel.

A déli kat. templom oltáraszteléséről és több más eseményről helyszíne miatt jövő számunkban emlékeztünk meg. Szerk.

Felhívás a gyermekeiket a gimnázium első osztályába beíratni szándékozó szülőkhöz.

A salgótarjáni gimnázium igazgatósága hivatalosan közli, hogy a következő tanévben a gimnázium első osztályába - beíratkozó tanulók számára az intézőbizottság bizonyos tandíjmérséklést léptetett életbe és pedig havi 8 pengős feltandíjkezdve 10 tanuló részére, havi 12 pengős kedvezményt pedig ugyancsak 10 tanuló részére fog bevezetni. Ezekre a kedvezményes helyekre, amelyek csak fúu tanulóknak vonatkoznak, a szülők folyamodni tartoznak. Elsősorban csak szegénysorsu szülők gyermekei jöhetnek számításba, akik szegénységüket, illetve kereseti viszonyukat hivatalos hatósági bizonyítvánnyal igazolják. Folyamodványukhoz csatolniok kell gyermekük IV. elemi osztályának kiváló elvégzéséről szóló iskolai bizonyítványt és születési bizonyítványukat. A folyamodó szülők gyermekei folyó évi június hó 17-én, 18-án és 19-én felvételi vizsgát fognak tenni, melynek sikere esetén nyerhetik el a tandíjkezdve. A kérvényeket a gimnázium igazgatóságához folyó évi június hó 15-ig kell beadni.

Dr. Szabó Lajos igazgató.

Turisták! Turakodolók! F. hó 13-án vasárnap tartja meg a Magyar Turista Egyesület vándorgyűlését (Kékes) Mátraházán, melyen a salgótarjáni osztály is képviselteti magát. Ezen alkalomra egy 40 személyt befogadó Mávaút kocsi indul a főterrről június 13-án reggel 5 órakor. Felkéri az Elnökség a turista tagokat, hogy ezen turára minél számottevőbban jelenkezzenek. Mávaút utiköltség o. és v. személyenként 5 P. Jelenkezni lehet g. Kubinka Béla b. titkárnál és M. Nagy Lajos férfi divat üzletében.

Zongora és használt butorok eladók. Cim a kiadóban.

Szilágyi
KELMEFESTŐ

Modern száraz
vegylisztítótelep.

Száraz trl. vegylisztítása
tökéletes.
Salgótarján. Fő-u. 21.

Szinészeink második hete.

Deák Lőrinc színigazgató és nagyszerű együttese az elmúlt héten folytatta sikeres szereplését, aminek következtében Salgótarján színpártoló közönsége végleg szívbe zárt az egész társulatot.

Salgótarján színházi eseménye volt a szombaton bemutatott Zilahy színmű - a „Szűz és a gödölye” - s a szerdán színikerkült Bisson világhírű drámája: a „Névtelen asszony.” Mindkét darab Deák Lőrinc alapos megrendezésében és kiváló szereposztásban került bemutatásra s a szereplők mindkét darabot jól átérzve csillogtatták tudásukat s tehetségüket.

Úgy érezzük, felesleges volna felsorolni a kitűnő női és férfi szereplők neveit, hiszen ismerjük őket s már közszájon a nagy neveteltek és a nagy rikatók nevei, ami komoly bizonyosság amellelt, hogy aki csak egyszer is látta őket, barátjuk s támogatójuk lesz.

A jövőhét szenzációs műsora a következő: Ma szombaton este a **Csodahajó**; vasárnap d. u. 3/4 6 kor a **Csárdás**; este 9 órakor **Cselényi József-fel Az Obsitos**; hétfőn **Vigyázat női szakasz**; (felnőtteknek): kedden **A szűz és a gödölye**; szerdán **Csárdás királyné**; csütörtökön **3:1 a szerelem javára**; pénteken **Csavargó lány**.

A Szent Erzsébet Róm. Kat. Nőegylet május 26-án tartotta kilencedik évi rendes közgyűlését. A közgyűlés a lemondó tisztikart és választmányt egyhangú lelkesedéssel újból megválasztotta. Kiss Lajosné, aki ezuttal nyolcadikban lett az egyesület elnöke, köszönte meg a maga és a tisztikar nevében a közgyűlés kitüntető bizalmát. Az elhangzott évi jelentések és beszámolók megmutatták, hogy az egyesület kilencedik esztendeje igen termékeny és változatos munkában telt el. A Nőegylet ezidén is régi tradíciójának megfelelően teljesítette a maga vallásoskölcsei, társadalmi és jótékonyági feladatait s tevékenységének vonzó hatása már túlhaladt Salgótarján területén. Eppen az évi közgyűlésen számolt az egyesület egyik társelnöke Krupár Gézáné, hogy sikerült megszerveznie Albertaknán a Szent Erzsébet Nőegylet fiókegyesületét s ez az új alakulat már ez elmúlt télen is tevékenyen működött s ezen a kis telepen ma már 91 tagja van. A Szent Erzsébet Nőegylet vezetősége hálás köszönetet mondott Krupár Gézánének a szervezés lelkes, de nehéz munkájáért, mert hiszen nagyon jól érzi, hogy milyen nemes és nagy hivatás vár egy ilyen bányatelepen egy kat. női szervezkedésre. — A közgyűlés dr. Jánosy Ödön m. kir. rendőrkapitányt, aki mindig megérző és nemeslelkű pártfogója a Szent Erzsébet Nőegyletnek védnökei közé választotta.

A Szent Erzsébet Nőegylet hálás köszönettel nyugtázza június hó 6-án megtartandó népiünnepélyre küldött alábbi kegyes adományokat: Dr. Holics Endréné 1 dísztárgy, Hirschgyár 1 fagyaltgép, 4 drb. lábas, 4 drb. fazék, 1 hus-1 mák-1 zsemlyeőrölő, 1 gyümölcsprés, Jancsik Béla 2 drb. nyakkendő, 1 pár férfiharisnya, Friedmann cég 3 drb. nyakkendő, Szauer gyógyszerár 6 drb. pl-

pereszappan, 1 üveg kölni viz, Krupár Gézáné 1 üveg pezsgő, Rauchwerger szappangyár 1 nagy csomag szappan, Stauffer cég Budapest, a cégnek 4 drb. sajtja.

Gyora- és gépírásban perlekt, jól számoló és jó kézírásu iroda kisasszonyt keresünk. Kézrel írott aláíratokat — fizetési igény megjelölésével — e lap kiadóhivatalába kérünk.

Holnap 6-án népiünnepély a Liget-vendéglőben.

Hétfőn 7-én, délután fél 6 órai kezdettel a **Borbélyok és Nyomdászok** barátságos football mérkőzést játszanak. Belépődíj nincs.

A szécsényi kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 1258/1937. tk. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Salgótarjáni Takarékpénztár végrehajtónak Babcsány József végrehajtást ezenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 360 P. tökekötvelet és járulékal behajtása végett a szécsényi kir. járásbírószág területén lévő, Kishartyán községben fekvő s Babcsány József nevében álló s a kishartyáni 21. sz. tjkvben I. I. sor. 24. hraz. alatt felvett s a B. 13. alatti illetőségre 950 P. az u. o. 320. sz. tjkvben A+1. sor. 751. hraz. alatt felvett B. 2. alatti illetőségre 950 P. A+2. sor. 770. hraz. alatt felvett s B. 2. alatti ill. az u. o. 322. sz. tjkvben A I. I. sor. 291. hraz. alatt felvett ingatlanra 950 P. az. u. o. 362. sz. tjkvben A+3. sor. 23. hrazám alatt felvett ingatlanra 950 P. az. u. o. 324. sz. tjkvben A I. I. sor. 259. hraz. alatt felvett ingatlanra 950 P. az. u. o. 251. sz. tjkvben A+1. sor. 714. hrazám alatt ingatlanra, 950 P. A+3. sor. 556. hraz. alatti ingatlanra 950 P. az. 5610 1931. M. E. sz. rendelet alapján megállapított kikiáltási árba elrendeli azzal, hogy a kikiáltási áron alul el nem adhatók.

Az árverést 1937. évi július hó 28 napján déle. 10 órakor Kishartyán község házánál fogják megtartani.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzt a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapíroban a kiküldöttnek letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezésétől kikiáltott letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni (1891. LX. t. c. 147. 150., 170. §§. 1908. XL. t. c. 21. §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni. (1908. XLI. 25. §.)

Szécsény, 1937. évi április hó 11 napján.

Dr. Dereskey János s. k.

kir. jbir.

A kiadmány hitelül:
olvashatatlan aláírás
iktató.

APOLLÓ MOZGÓ

Június 5-én szombaton 7 és 9 órakor, 6. á. n vasárnap d. u. 3, 5, 7 és 9 órakor, 7-én hétfőn 7 és 9 órai

3 napig!

ASSZONY A HADIHAJÓN

Főszereplők:
Annabella, Victor Franco, Robert V. Magyar híradó.

Június 9-én, és csütörtökön 10-én
Csak 16 éven felülieknek!

A GARSZONLÁNY

Egy garzonlány élete és szerelme.

Kiegészítéssel: FOX híradó.

Az olasz királyi pár Budapesten.

STRAND
NYITVA

A Liget Vendéglő

városunk látványos üdülőhelye teljes üzembn van.

Nyitott, fedett és rossz idő esetében zárt helyiségünk szeretettel várja az igen tisztelt vendégeinket.

Kitűnő konyhánk, világhírre jutott magyar sörkülönlegességeink, boraink dús választékban és közkedvelt villásreggeli ételeink várják Önt olcsó és polgári áron.

Alkalmi étkezések, társas vacsorák és ebédek, valamint olcsó egyéni étkezések (abonoment) a legolcsóbb áron.

Allandó kitűnő cigányzene!

Gramafonzene!

A közkedvelt „Gray Boys” tánczenekar szombaton a Pannóniában, vasárnap és csütörtökön a Ligetben játszik!

Szíves látogatást kér

NAGY JÓZSEF

a Liget Vendéglő bérleje.

S P O R T

A gimnázium tornaünnepélye.

Folyó hó 22-én, szombaton délután rendezte a gimnázium évzáró nyilvános tornaünnepélyét az SBTC sporttelepén. Az ünnepély műsorszámait gyors ütemben fennakadás nélkül peregettek egymás után s ennek volt köszönhető, hogy a délutáni hatalmas felhőszakadás miatt csak a három utolsó szám maradt el.

Bágyasztó hőségben távoli mennydörgés moraja hallatszott Salgó irányából, mikor fél 4 órakor a bányazenekar pattogó indulójára fegyelmzett sorokban felvonult a gimnázium mintegy 150 növendéke. A Hísekegy nyitotta meg a műsort, mely után az I.—IV. osztályos tanulók zenés szabadgyakorlati következték. A zene ütemére egyszerre lendülő karok, emelkedő lábak és hajló derékek mind alapos fegyelmzettiségről és felkészültségről tettek bizonyosságot. A szabadgyakorlatok előtornász Nagy Zoltán volt. A 100 méteres síkfutás előfutáit az alsósok 11 főnyi csapatának műszabadgyakorlati követték, melyek mindegyikét nagy figyelemmel kísérte a közönség. Nagy sikere volt a mutatók székesnyugrásonak, melyet egy mintacsapat tagjai mutattak be fel-felhangzó tapsal kísérve. Ezután került sor a 100 méteres síkfutás döntőjére. A döntőbe jutott négy futó beérkezési sorrendje a következő volt: 1. Molnár, 2. Jánosy, 3. Windisch, 4. Telek.

A műsor következő száma Szabó Gyula előtornászával a V.—VI. osztályosok zenés fabotgyakorlata volt, mely alatt már elbújt a tűző nap a felhők mögé, a zene hangja gyakran fenyegető égdörgéssel vegyült egybe s a bódító akácillat mellett közeledő vihar szagát hozta a szürkés sötétségbe borult Salgó és Karancs felől a fel-felkeredő szél. A fabotgyakorlatok a szabadgyakorlatokhoz hasonló fegyelmzettiséggel, gyors ütemben zajlottak le, majd hasonlóképpen a VII. osztályosok könnyed, az emberi test természetes mozgásain alapuló Niels Bukk-féle dán rendszerű mozgásos tornagyakorlati is. Kerékpárstafétát futott ezután a VII. osztály csapata egy vegyes csapattal, közeledő égdörgés és

villámlás közepette. A staféta győztese a vegyes csapat lett.

Az előbb még csak a Salgót eltaró vész esőfüggöny már a Vadas-kerthez érhetett, mikor az első osztályos tanulók játékbemutatója következett. Egy hangulatos kergetősi játék bemutatására elegendő volt még az idő, a labdastaféta közben azonban egy hatalmas porfelleg keltő szél előhírnökletével megérkezett az eső. A hátralévő 3 szám megtartásáról szó sem lehetett. A gyerekek az öltözőbe szaladtak, a közönség a tribünön keresett menedéket egy-két szerencsésebb kivételével, akik még idejében meggon-dolták a dolgot és a Liget-vendéglőbe menekültek. Pillanatok alatt elveszett a szürkéségbe a Pécsdó is és ömlött a víz a sötét felhőkből. Percekig itta magába a kiszáradt, szomjas, tikkadt föld a bőven mért égi áldást, de aztán hamarosan betelt vele. A közönség pedig akarva, nem akarva a tribün védőszárnyai alá húzódva a 2 óra hosszát tartó és jég-esővel kísért viharos felhőszakadás társas élvezetére volt kényszerítve. Időnkint kissé csendesedett a zápor s keleten, Vizválasztó irányában megszakadt a komor felhőréteg a hegyek felett és kicsillant biztatón az ég kékje, de csak pár percre. Azután ismét összefolytak a külföldi alakokat ábrázoló felhőfoszlányok s fokozódottan zuhogott a víz, a közönséget további vesztégre kényszerítve. 7 óra tájban aztán lassu átmenettel elcsendesedett az eső, s a megkésztetődött akácillatos, ózondus májusi alkonyatban két órai kényszerrostokolás után a közönség ernaólen és viharokabát nélküli része is elhagyhatta menedékhelyét és elindulhatott haza felé.

Bár a tornaünnepély fénypontja az elmaradt talajtorna és korlátakadémia lett volna, a felhőszakadás által megcsonkított műsor is elegendő volt arra, hogy elismerést váltson ki a jelenvolt közönségből a gimnázium lelki nevelése mellett annak testi nevelése iránt is, melyet Virányi József testnevelési tanár oly nagy hozzáértéssel végez és irányít.

SSE-DAC 5:1 (4:1)

SSE pálya. 500 néző. Bíró: Nemeskéri Góllövő: Ponyi (2), Tóth, Márkus, Stürbic (11-esből), illetve Lipták.

SSE: Prammer — Kovács, Vics — Manyasz, Hercsik, Rigó — Stürbic, Márkus, Tóth, Ponyi, Misecska.

DAC: Molnár — Kovács, Mágóri — Murányi, Széman, Chladni — Dulovics, Lipták, Kolumbán, Tóth, Drössler.

A SSE támadásai hamarosan eredményel járnak. A 4. percben Tóth ér-zékkel teszi ki Ponyit, aki futtából gölt 1:0. Egy perc sem telik el, mikor Kovács kézzel fogja Márkus kapura tartó lövését s a 11-esből Stürbic belőve a második dugót 2:0. Tovább is állandóan a SSE támad s a 9. és 11. percben egy-egy szöglet jelzi fölényét. A 20. percben fog Prammer először labdát, akkor is hazaadásból. A 21. percben Márkus szök-teti Stürbicet, akinek szép beadását Tóth közlelő bevágja. 3:0. Márkusnak két szép kapáslövése téveszt célt a további percek SSE fölénye közben, majd a 26. p-ben Ponyi lövése az oldalkapufa éléről pattan a kapus kezébe. A 33. percben a DAC vezet szép támadást, majd a 38. percben szögletugrást s utána Lipták 16-oson kívüli szép lövéséből gölt ér el. 3:1. Mezőnyjáték után a 43. percben tumultus keletkezik a DAC kapuja előtt s Márkus ejtett lövése a kapus hasa alatt a balsarokba jut. 4:1.

A második félidő DAC támadásokkal indul. Hamarosan 2 szögletet is rug-nak, gölt a 8. percben mégis ök kapnak. Molnár kifut, hogy Misecska elől felszedje a labdát, a szélsőnek azonban még van ideje Ponyihoz tolni, aki azt az üres kapuba vágja. 5:1. A mérkőzés további része mindkét részcél eredménytelen támadásokkal, helyzetek kihagyásával, szög-letrugások jegyében telik el.

Szögletarány 6:5 a DAC javára. Az első félidőben nagy fölényben

játszott a SSE és ekkor megérdemelt 3 gólos előnyre tett szert. A második félidőben már határozottan jobban játszott a DAC, de a csatársor eredménytelensége miatt nem tudott javítani az eredményen s a gólképesebb SSE előnyét még növelte.

Egyénileg jó volt a SSE-ben Tóth, Márkus, Ponyi és Manyasz, a DAC-ban Mágóri, Murányi, Lipták és Tóth.

SSE Hal.—SBTC Törökvis 12:0 (5:0)

SSE pálya. Barátságos. Bíró: Módos. Góllövők: Vincze (4), Langár (3), Molnár (2), Swabszky (2), Paczoly.

A BSE az I. osztályban.

A Baglyasaljai SE a II. osztály rangadóján 1:0 arányban győzött a SSE II. ellen s ezzel bebiztosította első helyezését, ami az I. osztályba való jutását jelenti.

PBÜSE—SBTC 7:2 (4:1)

Barátságos. Pálfalva. Bíró: Tóth. Góllövők: Huszár II. (2), Huszár IV. (2), Bakó, Szopóczy, Gasparik, illetve Takács III. (11-esből) és Kollár.

Járásí levele céllövőverseny. V. hó 23-án a baglyasaljai levele lőte-ren folyt le a f. évi járásí levele céllövő- verseny. A versenyen 16 leveleegyese-let 80 levelel és 24 oktatóval vett részt. A csapatverseny győztese a Salgó-tarján-Acélgári levele egyesület 1101 köre-gységgel, II.-ik Salgótarján-Bányai levele egyesület 1006, III.-ik Kisterenyei levele egyesület 1000 köre-gységgel. A legjobb járásí levele egyesület részére kiírt, Veress Zoltán főszo-lagabíró által alapított vándordíjat f. évben a kisterenyei levele egyesület nyerte, a múlt évi védő zagypálfalvai levele egyesület előtt. A levele-tek versenyében első lett Torák Sándor karancsberényi le-

Telefonszám: 46

SALGÓ SERLEG CSOPORT

Telefonszám: 46

mint ÉLASZ. Mátravidéki III. osztály

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. szám. — Köszli: TÁBORI GYULA írástár.

A. Csoport.

Egyesbíró.

Kivonat az egyesbíró június hó 2-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

ETK óvásának tárgyalását a követ-kező ülésre teszi át.

Az elmaradt ETK—SAC mérkőzést június 6-án d. u. 3 órai kezdettel az ETK pályán lejátszani rendeli el.

Földi Jenő PBÜSE III. és Antal Jenő ETK játékosok büntetését kiállítá-sával kitöltöttnek veszi.

Weiss Arnold

Tábori Gyula

elnök.

előadó.

B. és C. Csoport.

Intéző és Fegyelmi Bizottság.

Kivonat a Bizottság június hó 2-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

SFC b. bejelentését tudomásul ve-szi s a június 6-ra kisorsolt BSE Rau—SFC b. mérkőzést későbbi időre elha-lasztja.

KAC-nak SBTC Levente elleni óvá-sát a bírójelentés beérkezése után tár-gyalja.

SISE bejelentését a HSE barátsá-gos mérkőzés lemondására vonatkozóan — indokainál fogva — tudomásul veszi.

Június hó 6-iki mérkőzések.

Egyesület	Óra	Pálya
KAC—MLK	3	BSErau
JTC—SBTC Lev.	3	JTC
PBTK—MTE	1/23	PBÜSE
VAC—RTC	3	VAC
KBTK—SBTC Tör.	4	KBTK

Amint előbbi közleményünkben kö-zöltük, a KBTK—KSE mérkőzés ügyét a Bizottság június hó 9-én tárgyalja,

azonban nem este 7 órakor, mint ahogy előbbi közleményünkben szolt, hanem délután 2 órakor.

SISE-nek SFC b. elleni óvását a következő ülésen tárgyalja.

Kelenen István

Tábori Gyula

elnök.

írástár.

A Játékvezetők Testületének salgótarjáni csoportjától.

Domán Andor játékvezetőjelölt mű-ködesi jogát — a Bizottság előtt való meg nem jelenése miatt — felfüggesztem. Grueber Artur játékvezetőt felké-rem, hogy a Salgó Serleg Csoport inté-zőbizottságának június 9-iki ülésén este 7 órakor jelenjen meg.

Bolner s. k.

elnök.

Kivonat a „Nyári-Kupa“ bizottság 1937. június 3-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A bizottság megállapítja, hogy a Nyári Kupa mérkőzésekre a következő egyesületek neveztek:

Move T. K. Mátránovák T. E. Zagya-vai T. C. Mátránovák L. K. Kisterenyei B. S. E. Vizslási A. C. S. S. E. III. Ka-zári S. E. S. B. T. C. Levente, S. B. T. C. III. Move Etesi T. S. E. Somoskőujfa-lusi I. S. E.

A bizottság nevezési határidőt ju-nius hó 9-ig bezárólag megbosszabbítja. — Elhatározza a bizottság, hogy a Kupa mérkőzések június 20-án veszik kezde-tüket. A sorsolás a bizottság f. hó 10-i ülésén lesz megejtve, felkérjük az egye-sületeket, hogy a sorsolást illető esetle-ges kívánságait ezen időpontig László Imre előadóval közöljék.

Bolner s. k.

Viroslák s. k.

László s. k.

elnök.

jegyző.

előadó.

vente 234 köre-gységgel, II.-ik Vincze István 233, III.-ik Fehér Gyula 229 köre-gységgel, mindkettő a Salgótarján-Acélgári levele egyesület tagja. Az oktatók versenyében első lett Kiss János baglyasaljai főoktató 242 köre-gységgel, II.-ik Hegedűs Béla mátraszélei oktató 236, III.-ik Koldin Sándor kisterenyei oktató 232 köre-gységgel. A győztes csa-patok tagjainak, valamint a győztes le-ventéknek és oktatóknak Szűcs Lóránd altanácsnok, a járásí testnevelési vezető helyettese osztotta ki az érmeket és a helybeli előkelőségektől, kereskedőktől és vállalatoktól beérkezett tiszteletdíjakat. A versenyt megtekintette Horváth László főtanácsnok az 1. Testnevelési Kerületi Felügyelője, vítez Kalóczy András ta-nácsnok vármegyei Testnevelési Fel-ügyelő és Fáy György tanácsnok a Ke-rületi Felügyelő törzstisztje. A Kerületi Felügyelő élénk érdeklődéssel kísérte a levonték versenyét és megelégedését fejezte ki a látottak felett Ötvös József altanácsnok, járásí testnevelési vezetőnek és helyettesének Szűcs Lóránd altanács-noknak. Különösen megragadta figyelmét a lőter gyönyörű fekvése és annak szak-szerű megépítése, mely a baglyasaljai bányagazgatóság — élén Dubovszky Ele-mér bányagazgató és Császár Pál fő-mérnökkel — megértő támogatásának és áldozatkészségének köszönhető.

Nógrád és Hont közigazgatásilag egyelőre egye-sített vármegyei központi választmánya. 197—937. kp. szám.

HIRDETMEY.

A m. kir. Belügyminiszter Urnak 53000—936. számú rendelete értelmében történt eljárás-nak megfelelően Nógrád és Hont közigazgatási-lag egyelőre egyesített vármegyei területére ér-venyes és az országgyűlési képviselőválasztások-ról szóló 1925. évi XXVI. tc. 39. §-a értelmében a központi választmány által elkészített ideigle-nes választói pótnévjegyzékek és a kihagyottak jegyzékét minden szavazókörben közzé kell tenni kitéve 1937. évi május hó 16. napjától 1937. évi június 14. napjától bezárólag. Ugyanezen idő alatt a választó körletek székhelyét képező Salgótarján és Balassagyarmat m. városokban, Szécsény és Szirák nagyközségekben, Rétság, Drégelypalánk községekben és Nagymaros nagy-községben a (város) községházán közzé kell tenni kitéve a választókerületbe tartozó összes községek ideiglenes választói névjegyzékét és a kihagyottak jegyzékét is.

A megjelölt napokon a községi (városi) előjáróság egyik tagjának jelenlétében délelőlt 8 órától 12 óráig a névjegyzéket bárki megtekin-tetheti és köznapokon délután 2 órától 6 óráig le-másolhatja.

Azok, akik a névjegyzék ellen az 1925. évi XXVI. tc. 40. §-a értelmében az 53000—936. B. M. számú rendelet 9. §-a értelmében felszó-lamlással élni jogosultak, felszólamlásaikat 1937. évi május hó 16. napjától ugyanezen hónap 30-ik napjáig, illetőleg az 53000—936. B. M. számú rendelet 9. §-a értelmében való felszólalás miatt 1937. évi május hó 16. napjától június hó 14. napjáig bezárólag a vármegyei központi választ-mányhoz intézve a községi (városi) előjáróságnál írásban benyújthatják. A benyújtott felszólamlá-sok benyújtásától kezdve 1937. évi június hó 14. napjáig bezárólag a községi előjáróságoknál ugyancsak közzé kell tenni kitéve és azokra június hó 14. napjától ugyancsak az előjáróságok-nál írásbeli észrevételek nyújthatók be.

Június hó 15-én Salgótarján és Balassa-gyarmat m. városok polgármesterei, valamint a községi és körjegyzők az ideiglenes névjegyzéke-ket és a kihagyottak névjegyzékét az ellenük be-nyújtott felszólamlásokkal és észrevételekkel, továbbá a választójogosultság szempontjából át-vizsgált kérelmeket a kérelmekre rávezetett ész-revételekkel, valamint a felszólamlások iktató-könyvével együtt közvetlenül küldőnc útján a vármegye alispánjához beterjesztik.

Balassagyarmat, 1937. évi április hó 30.

Baross s. k.

alispán,

a központi választmány elnöke.

Salgótarján m. város polgármesterétől. 7676/1937.

Versenyárgyalási hirdetemény.

(Kivonatos.)

Salgótarján megyei város polgár-mestere nyilvános versenyárgyalást hird-et a Piac-téren építendő árusító bódék föld-, kömüves-, elhelyező-, vasbeton-, ács-, tetőfedő-, bádógos-, asztalos-, laka-tos-, mázoló-, üveges, műkö-, redőny és villamosvilágítási munkáira.

Az egyes munkanemekre külön kü-lön is tehető ajánlat.

A teljes szövegű versenyárgyalási hirdetemény, ajánlati minta, költségvetési úrlapok ingyen, a tervek pedig önkölt-ségi áron a város mérnöki hivatalában szereshetők meg, ugyanott a hivatalos órák alatt meg is tekinthetők.

Az ajánlatok 1937. június hó 15-én d. e. 11 óráig nyújthatók be a város iktatóhivatalában.

Bánatpénzül az ajánlat összegének 2 (kettő) %-a a teendő le. Kisiparosoknak 15.000 P ajánlati összegig nem kell bánatpénzt letenni.

Salgótarján, 1937. május 24-én.

Dr. Förster Kálmán s. k.

polgármester.